RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 61.488/VR
van 23 juni 2017

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de oprichting van de Stichting Zoniënwoud’

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

Op 10 mei 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen,(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest 'houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de oprichting van de Stichting Zoniënwoud'.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 20 juni 2017. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, Martine BAGUET, Wilfried VAN VAERENBERGH, Bernard BLERO en Wouter PAS, staatsraden, en Colette GIGOT en Greet VERBERCKMOES, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS en Anne VAGMAN, eerste auditeurs.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 juni 2017.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

VOORAFGAANDE OPMERKING

Aan de afdeling Wetgeving zijn de volgende drie voorontwerpen van decreet en van ordonnantie voor advies voorgelegd:

– een voorontwerp van decreet van het Waals Gewest ‘portant assentiment de l’accord de coopération [du 25 avril 2017] entre la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à la création de la Fondation Forêt de Soignes’ (61.485/VR);

– een voorontwerp van decreet van het Vlaams Gewest ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord [van 25 april 2017] tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de oprichting van de Stichting Zoniënwoud’ (61.488/VR);

– een voorontwerp van ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord [van 25 april 2017] tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de oprichting van de Stichting Zoniënwoud’ (61.504/VR).

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met het samenwerkingsakkoord gesloten te Namen op 25 april 2017 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de oprichting van de Stichting Zoniënwoud.

Dat akkoord regelt de oprichting van de Stichting Zoniënwoud, waarvan het de opdrachten bepaalt en de nadere regelen voor de werking, de organisatie en de samenwerking vastlegt (artikel 2).

ONDERZOEK VAN DE BEVOEGDHEID

Het Zoniënwoud is een boscomplex dat zich uitstrekt over de drie gewesten. Het is vrijwel voor het geheel aangemeld als speciale beschermingszone binnen het Europese Natura-2000 Netwerk.

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

Op grond van artikel 6, § 1, III, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI), zijn de gewesten wat de landinrichting en het natuurbehoud betreft, bevoegd voor de bossen.

Op grond van artikel 9 BWHI kunnen de gewesten in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen oprichten of kapitaalsparticipaties nemen. Het decreet kan aan voornoemde organismen rechtspersoonlijkheid toekennen en hun toelaten kapitaalsparticipaties te nemen. Het decreet regelt hun oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en toezicht.

Op grond van artikel 92*bis*, § 1, BWHI kunnen de gewesten samenwerkingsakkoorden sluiten die onder meer betrekking hebben op de gezamenlijke oprichting en het gezamenlijk beheer van gemeenschappelijke diensten en instellingen, op het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden, of op de gemeenschappelijke ontwikkeling van initiatieven.

Artikel 4, eerste lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ kent aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dezelfde bevoegdheden toe als aan het Vlaamse en het Waalse Gewest.

ONDERZOEK VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Artikel 3 van het samenwerkingsakkoord stelt dat door dit akkoord de drie gewesten instemmen met de oprichting van de Stichting Zoniënwoud (§ 1), dat het statuut heeft van een private stichting overeenkomstig artikel 27 van de wet van 27 juni 1921 ‘betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen’ (§ 2). De Stichting Zoniënwoud wordt opgericht bij authentieke akte overeenkomstig artikel 27 en volgende van de wet van 27 juni 1921 (§ 3).

Artikel 4, § 1, van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat de Stichting de gezamenlijke initiatieven neemt die noodzakelijk zijn om de intergewestelijke structuurvisie te realiseren. Voor de toepassing van § 1, staat de Stichting Zoniënwoud in voor de in § 2 opgesomde opdrachten, nl.:

1° uitvoering van de procesbegeleiding tot realisatie van de interregionale structuurvisie, met de participatie van het publiek en de aspecten betreffende de communicatie inbegrepen;

2° de technische en inhoudelijke projectopvolging, en het aantrekken van (co)financiering voor projecten;

3° faciliteren van het onthaal van het publiek, conform de interregionale structuurvisie;

4° de coördinatie van de dataverzameling noodzakelijk voor de realisatie van de interregionale structuurvisie en de informatie-uitwisseling tussen de gewesten.

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

Zoals hiervoor in herinnering is gebracht, zijn de partijen bij het samenwerkingsakkoord bevoegd om het beheer van het Zoniënwoud, dat zich uitstrekt over een deel van het grondgebied van elk van de gewesten, onderling te regelen vanuit een gemeenschappelijke en samenhangende visie.

Daartoe hebben de partijen bij het samenwerkingsakkoord besloten een publiekrechtelijke rechtspersoon op te richten in de vorm van een private stichting in de zin van artikel 27 van de wet van 27 juni 1921 ‘betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen'.

In dat verband herinnert de afdeling Wetgeving eraan dat de gewesten op grond van artikel 9 BWHI, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, gedecentraliseerde diensten kunnen oprichten en dat het decreet de oprichting, de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van die diensten en het toezicht op die diensten regelt.

Het Grondwettelijk Hof heeft met betrekking tot artikel 9 BWHI in arrest 53/2016 het volgende gesteld:

> “Krachtens artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de decreetgever bevoegd om, in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoren, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen op te richten, zonder daarbij gebonden te zijn aan vooraf bestaande organisatievormen. De decreetgever kan daarbij gebruik maken van zowel publiekrechtelijke als privaatrechtelijke technieken, zij het dat het hem daarbij verboden is, behoudens met een beroep op artikel 10 van de voormelde bijzondere wet, op algemene wijze af te wijken van het rechtspersonenrecht, dat tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid behoort.”[2]

Niets staat eraan in de weg dat de partijen bij het samenwerkingsakkoord gebruikmaken van de rechtsvorm van de private stichting zoals ingevoerd bij artikel 27 van de wet van 27 juni 1921.

De stellers van het ontwerp worden echter gewezen op de gevolgen die verbonden zijn aan die keuze, in het bijzonder de gevolgen die betrekking hebben op de inhoud van een aantal bepalingen van de wet van 27 juni 1921[3] die van toepassing zullen zijn op de private stichting die ze oprichten.

2. Bij artikel 4, § 1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord wordt de stichting belast met het nemen van de “initiatieven die noodzakelijk zijn om de intergewestelijke structuurvisie te realiseren” maar wordt die intergewestelijke structuurvisie evenwel niet gedefinieerd.

Bij artikel 9, § 1, van het samenwerkingsakkoord wordt de raad van bestuur van de stichting belast met “het aannemen van het driejaarlijks strategisch plan” en “het aannemen van

[2] GwH 21 april 2016, nr. 53/2016, B.43.2.

[3] Zie inzonderheid de artikelen 33, 37, §§ 2 en volgende, 39 en 40 van de wet van 27 juni 1921.

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

het jaarlijks operationeel plan", terwijl geen van beide plannen[4] in het samenwerkingsakkoord gedefinieerd wordt.

De afdeling Wetgeving wijst erop dat die visie en die plannen niet alleen in het samenwerkingsakkoord gedefinieerd moeten worden (zie in dat verband hierna de opmerkingen bij de artikelen 4 en 9 van het samenwerkingsakkoord), maar dat daarbij bovendien de toepasselijke rechtsinstrumenten van internationaal recht nageleefd dienen te worden zoals, *in casu*, het verdrag 'betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden', gedaan te Aarhus op 25 juni 1998 en richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 'betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's'.

In dat opzicht vraagt de afdeling Wetgeving zich af hoe de procedures waarin die rechtsinstrumenten voorzien in voorkomend geval nageleefd zullen kunnen worden door de organen van de stichting die opgericht wordt, aangezien met betrekking tot die rechtsinstrumenten regels uitgevaardigd zijn en een omzetting plaatsgevonden heeft die eigen zijn aan het recht van elk van de partijen bij het samenwerkingsakkoord.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikelen 1 en 10

In artikel 1, 4°, wordt verwezen naar "het samenwerkingsakkoord van 20 april 2012 tussen het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor het overlegmodel in het kader van de Structuurvisie van het Zoniënwoud", terwijl in artikel 10, § 2, sprake is van "het akkoord tussen het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor het overlegmodel in het kader van de structuurvisie van het Zoniënwoud die de gewestregeringen op 30 april 2012 hebben goedgekeurd".

In beide bepalingen dienen het correcte opschrift en de correcte datum van dat akkoord vermeld te worden.

Artikel 3

Onverminderd hetgeen hiervoor in de algemene opmerking 1 is gesteld, dient opgemerkt te worden dat uit artikel 92*bis*, § 1, tweede lid, BWHI volgt dat de samenwerkingsakkoorden die daarin bedoeld worden, onder welke categorie de voorliggende overeenkomst valt,[5] eerst gevolg hebben nadat ze instemming verkregen hebben van de wetgevers[6] van de onderscheiden partijen.

[4] Er wordt melding van gemaakt in artikel 12 van het samenwerkingsakkoord.

[5] Aangezien deze op zijn minst de drie betrokken gewesten bezwaart.

[6] En niet alleen van de "parlementen", zoals in de ontworpen tekst vermeld staat.

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

In artikel 3, § 1, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord mag geen regel herhaald – en bovendien gewijzigd – worden die reeds voortvloeit uit een bijzondere wet, wat een regel van een hogere rangorde is binnen de hiërarchie van de normen. Dat tweede lid moet dan ook worden weggelaten.

De bepaling zou dan ook beter als volgt geredigeerd worden:

"De Stichting Zoniënwoud is een publiekrechtelijke rechtspersoon die opgericht wordt in de vorm van een private stichting in de zin van artikel 27 van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen."

Artikelen 4 en 9

Het samenwerkingsakkoord bevat geen definitie van de "intergewestelijke structuurvisie" waarvan het ontwikkelen krachtens artikel 4 van het akkoord evenwel valt onder de opdrachten van de stichting, noch van het "driejaarlijks strategisch plan" en het "jaarlijks operationeel plan", begrippen die gebruikt worden in respectievelijk artikel 9, § 1, 1° en 2°, van het akkoord.

De "intergewestelijke structuurvisie" waarvan de totstandkoming het centraal gegeven is in de opdrachten die aan de Stichting Zoniënwoud toevertrouwd zijn, dient evenwel door de betrokken wetgevers in onderling overleg ontwikkeld te worden. Hetzelfde geldt voor het driejaarlijks strategisch plan, dat de doelstellingen en de projecten vaststelt die deel uitmaken van de opdracht van diezelfde stichting, en voor het jaarlijks operationeel plan, dat de prioriteiten en de planning van de stichting vastlegt en het mogelijk maakt de uitvoering van datzelfde plan op te volgen.

Het samenwerkingsakkoord dient op die punten aangevuld te worden.

Dezelfde opmerking geldt *mutatis mutandis* voor artikel 12 van het akkoord, waarin de taken van het secretariaat van de stichting beschreven worden en waarin die laatste twee begrippen vermeld worden.

Artikel 6

1. Wat paragraaf 1 betreft, is het de afdeling Wetgeving niet duidelijk waarom in de bepaling onder 1° sprake is van een aanduiding door de gewesten, en in de bepaling onder 2° van een aanduiding door de ministers: in beide gevallen moet verwezen worden naar de regering van elk gewest.

2. In paragraaf 1, 3°, lijkt het begrip "neutraliteit" onduidelijk: de bewoordingen van de uitleg die verschaft wordt in de bespreking van het artikel, behoren in dat punt overgenomen te worden, terwijl de andere essentiële voorwaarden waaraan de voorzitter, die gecoöpteerd wordt,

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

moet voldoen, eveneens in het dispositief van het samenwerkingsakkoord, vermeld dienen te worden.

3 In paragraaf 2 moeten het aantal “bijkomende onafhankelijke bestuurders” en de essentiële voorwaarden waaraan zij moeten voldoen, gepreciseerd worden.

Artikel 7

In de Franse tekst van het vijfde lid moet het woord “civile” vervangen worden door het woord “juridique”.

Artikelen 8 en 16

Uit een vergelijking van de artikelen 8, § 9, en 16, § 3, 1°, van het samenwerkingsakkoord blijkt dat in de Nederlandse tekst, in tegenstelling tot de Franse tekst, de terminologie niet op consequente wijze gehanteerd wordt. In de Nederlandse tekst van artikel 8, § 9, van het akkoord worden immers de woorden “legaten” en “schenkingen” gebruikt, terwijl in artikel 16, § 3, 1°, de woorden “giften en legaten” gebruikt worden. In de Franse tekst van het akkoord worden daarentegen in elk van de bepalingen de woorden “legs” en “dons” gebruikt.

De terminologie van de Nederlandse tekst moet afgestemd worden op die van de Franse tekst van het akkoord.

Artikel 8

Volgens artikel 8, § 10, tweede lid, 5°, van het samenwerkingsakkoord bepaalt het reglement van inwendige orde “de voorwaarden en situaties in dewelke vertrouwelijkheid van de beraadslagingen en van documenten moet toegepast worden.”

Sommige van de documenten waarover de Stichting zal beschikken, bevatten milieu-informatie.

Daargelaten de vraag in hoeverre dergelijke bepalingen kunnen worden opgenomen in een reglement van inwendige orde, dient erover te worden gewaakt dat geen afbreuk wordt gedaan aan de verplichtingen die in dit verband voortvloeien, in het algemeen, uit artikel 32 van de Grondwet, en, meer specifiek, uit internationale en supranationale regelgeving ter zake, waaronder richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 ‘inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad’, en de ter omzetting hiervan aangenomen interne regelgeving, en het Verdrag van Aarhus.

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

Artikelen 14 en 15

Deze artikelen betreffen enerzijds het budget en de rekeningen, en anderzijds de controles.

Krachtens artikel 50, § 2, tweede lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 'betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten' bepaalt de wet, wat de instellingen van openbaar nut betreft die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten, de algemene bepalingen betreffende de organisatie van de controle door het Rekenhof. Artikel 10, § 2, van de wet van 16 mei 2003 'tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof' luidt als volgt:

> "§ 2. De rekeningen van de openbare instellingen die door de in artikel 2 opgesomde gemeenschappen en gewesten worden opgericht of die ervan afhangen, worden aan het Rekenhof toegezonden.
>
> Het Rekenhof oefent ten aanzien van die openbare instellingen de controle uit die in § 1 is omschreven.
>
> Het kan hun rekeningen in zijn Boeken van opmerkingen publiceren."

In de mate dat de Stichting Zoniënwoud beantwoordt aan deze kenmerken, is het Rekenhof krachtens artikel 50 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 bevoegd voor het controleren van de rekeningen. Het Rekenhof is ter zake dan ook bevoegd overeenkomstig de wet van 16 mei 2003 'tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof'.[7]

Noch de organieke ordonnantie van 23 februari 2006 'houdende de bepalingen die van toepassing zijn op de begroting, de boekhouding en de controle',[8] noch het decreet van 8 juli 2011 'houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof',[9] noch het decreet van 15 december 2011 'houdende organisatie van de begroting, de boekhouding en de verslaggeving

[7] Zie in dat verband advies 54.716/VR, gegeven op 21 januari 2014 over een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van 2 december 2013 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van de kilometerheffing op het grondgebied van de drie gewesten en tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven Interregionaal Samenwerkingsverband Viapass onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92*bis*, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen' (*Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2428/1, 51-61) en advies 54.901/VR, gegeven op 21 januari 2014 over een voorontwerp van ordonnantie 'houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van de kilometerheffing op het grondgebied van de drie Gewesten en tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven interregionaal Samenwerkingsverband ViaPass onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92*bis*, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen' (*Parl.St.* Br.Parl. 2013-14, nr. A-521, 31-38).

[8] Zie artikel 84 ervan.

[9] Zie de artikelen 63 tot 67 ervan.

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

van de Waalse openbare bestuurseenheid',[10] voldoet, wat de Stichting Zoniënwoud betreft, aan het bepaalde in het voornoemd artikel 10, § 2, van de wet van 16 mei 2003.

Het samenwerkingsakkoord behoort derhalve door de stellers ervan aldus herzien te worden dat op uitdrukkelijke en volledige wijze bepaald wordt dat het Rekenhof overeenkomstig de hiervoor genoemde wet ter zake bevoegd is.

Artikel 18

Als artikel 18 aldus begrepen dient te worden dat elke partij aan de andere partijen voorstellen tot wijziging van het samenwerkingsakkoord kan voorleggen, terwijl die wijzigingen zelf het voorwerp uitmaken van een samenwerkingsakkoord waarmee de wetgevers in kwestie nog moeten instemmen, dan is het genoemde artikel 18 nutteloos, aangezien het voorziet in een regel die reeds voortvloeit uit artikel 92*bis*, § 1, tweede lid, BWHI.

Indien het de bedoeling is dat het samenwerkingsakkoord gewijzigd kan worden zonder dat de wijziging of de wijzigingen zelf het voorwerp uitmaken van een samenwerkingsakkoord waarmee de wetgevers in kwestie nog moeten instemmen, dan schendt de voorliggende bepaling het voornoemde artikel 92*bis*.

In beide gevallen behoort artikel 18 te vervallen.

Artikel 19

Luidens artikel 19, § 1, van het samenwerkingsakkoord worden geschillen tussen de partijen met betrekking tot de uitlegging en de uitvoering van dit akkoord die geen oplossing vinden in de structuren die werden opgericht door dit akkoord, beslecht binnen het ministeriële overleg.

Het is de afdeling Wetgeving niet helemaal duidelijk welke structuren bedoeld worden en met name of het om interne structuren van de Stichting gaat. Vangt de procedure aan bij de directie waarvan sprake is in artikel 10 van het akkoord om vervolgens voortgezet te worden op het niveau van de raad van bestuur en uiteindelijk af te lopen op het niveau van het ministeriële overleg? Die kwestie dient op zijn minst in de memorie van toelichting verduidelijkt te worden.

Artikel 20

Hoewel in het samenwerkingsakkoord bepaald kan worden dat alle wetgevende handelingen tot instemming samen in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt moeten worden en op initiatief van welke bij het akkoord betrokken partij ook het samenwerkingsakkoord zelf

[10] Zie artikel 120 ervan.

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡

bekendgemaakt dient te worden, mag daarin daarentegen niet geregeld worden wanneer dit akkoord in werking treedt, om de redenen die uiteengezet zijn in de opmerking bij artikel 3.

Artikel 20 behoort dienovereenkomstig herzien te worden.

SLOTOPMERKING

De Nederlandse en de Franse tekst van het akkoord stemmen op verschillende plaatsen niet overeen.

In dat verband kunnen de volgende voorbeelden aangehaald worden:

1° In artikel 7, vijfde lid, van het akkoord worden in de Nederlandse tekst de woorden “In afwijking van [het] 2de en 3de lid” gebruikt, terwijl in de Franse tekst de woorden “Sans préjudice des 2ième et 3ième alinéa,” gebezigd worden; dezelfde opmerking geldt *mutatis mutandis* voor artikel 8, § 1, tweede lid;

2° In artikel 14, § 1, derde lid, worden in de Nederlandse tekst de woorden “het budget van het volgende boekjaar” gebruikt, terwijl in de Franse tekst melding gemaakt wordt van “le budget de l’exercice précédent”.

Het akkoord behoort herzien te worden teneinde ervoor te zorgen dat beide taalversies met elkaar overeenstemmen.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN INSTEMMINGSDECREET

INDIENINGSBESLUIT

Het eerste lid van het indieningsbesluit dient te vervallen.

DISPOSITIEF

Artikel 2

De datum van het samenwerkingsakkoord dient vermeld te worden, namelijk 25 april 2017.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Marnix VAN DAMME

‡LW-AEHRMEHEG-GBEIIUQ‡